

at den især omfatter aktiver, hvis værdi ikke kan antages opretholdt gennem normal vedligeholdelse, mens husdyr typisk gennem lange perioder bliver mere og mere værd.

Dette er en ren begrebsteknisk formel tankegang, som er blottet for ethvert reelt konstruktivt indhold. Det afgørende er ikke den slags begrebsgymnastik, men derimod hvad der er den bedste løsning ud fra saglige, reale grunde såsom det samfundsøkonomiske, det administrationslettende og det retfærdighedsmæssige i forholdet mellem skatteydergrupperne.

2. Ministeren foregiver ikke at kunne finde ud af, hvad der skal ske med dyr, der fødes inden for den pågældende landmands besætning.

Det er ellers ikke så svært. Alene den del af udgifterne vedrørende sådanne dyr, som ikke er omfattet af driftsudgiftsbestemmelserne, kan indgå i saldoen, hvilket vil sige, at der normalt ikke sker nogen forøgelse af saldoen ved dyr, der erhverves gennem ejertillæg. Og princippet i 1957-ordningen er som bekendt det, at der ikke følges med ved selvstændig regnskabsføring og individualisering af det enkelte dyr, så når dyr afhændes, fragår salgsprisen i saldoværdien.

3. Ministeren er utilfreds med, at forslaget vil føre til en ganske mærkbar reduktion af beskattningen, særlig i de første år efter nyordningen ikrafttræden.

Det skulle ministeren tværtimod være lykkelig over:

Ud fra alle synsvinkler er det positivt, hvis man i den nuværende konjunkturfase – beskæftigelsesmæssigt, valutaintjeningsmæssigt og erhvervsøkonomisk – via skattereglerne kan tilskynde landmænd til at udvide deres tilskninger for derigennem at opnå retardering af det tempo, hvori indkomstkatten udmarver deres virksomhed. Det reelle vil nok for mange landbrugere være, at de i øjeblikket har negative indkomster allerede som følge af de ågerrenter, de må betale i kraft af regeringens totalt fejlslagne økonomiske politik. Ved overgang til saldometoden vil disse landmænd foretrække slet ikke at afskrive eller afskrive med små procenter i de år, hvor gammelpartiernes landsødelæggerpolitik endnu kommer til at fort-

sætte. Når fremskridtspartiet så kommer til magten og vi får en lav rente, vil der opstå et pusterum for de pågældende landmænd, hvor de – når de har udnyttet underskudsfradragsretten i henhold til ligningslovens § 15 – kan foretage de afskrivninger, som de ikke har brug for i underskudsårene. Der sker altså ikke det uretfærdige, at afskrivningsmulighederne totalt går tabt for dem, før indkomtskattesystemet endeligt er likvideret. Den landmand, der investerer kraftigst i besætningsforøgelser, får den bedste skattemæssige stilling. Helt på linje med de hensyn, der lå bag afskrivningsreformen i 1957 og dermed dannede grundlaget for den seneste sociale fremgangsperiode i Danmark.

Til nr. 1 og 3

Det konservative folkepartis medlemmer af udvalget udtaler:

Ændringsforslagene vil betyde en administrativ forenkling såvel for landmændene som for ligningsmyndighederne. Samtidig er de udtryk for en erhvervsstøtte, som forslagsstillerne finder passende på dette område.

Til nr. 2

Ændringsforslaget fjerner muligheden for afskrivning på husdyrbesætninger. Hvis ændringsforslaget vedtages, vil der ved lovforslagets 3. behandling blive stillet ændringsforslag om de fornødne konsekvensændringer i lovforslagets øvrige paragraffer.

Til nr. 3

Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget udtaler:

Dette ændringsforslag knytter sig til foranstående ændringsforslag nr. 1 og bortfalder derfor, såfremt maskinkontomodellen forkastes. Omvendt kan ændringsforslag nr. 1 opretholdes, uanset om ikrafttrædelses- og overgangsreglerne vedtages i den form, som nærværende ændringsforslag udtrykker.

Reglen i stk. 1 er begrundet i, at nye skatteregler ikke bør jaskes igennem i hæsblæsende tempo, men der må gives såvel skatteydere som myndigheder rimelig tid til at forberede de nye regler. Anvendelsen af de nye bestemmelser, som ministeren for skatter og afgifter ønsker det, med virkning allerede for